

3) fællesskab om en række servicefunktioner.

Skabelsen af en sådan organisation forudsætter korte afstande mellem forsknings-, uddannelses- og serviceenhederne, og at disse enheder indgår i en fælles administrativ struktur.

Forskningsvirksomheden ved de eksisterende højere uddannelsesinstitutioner foregår normalt indenfor institutter eller laboratorier, der er etableret for at opfylde en enkelt uddannelses behov indenfor det fag, som instituttet eller laboratoriet dækker.

Ved et universitetscenter forudsætter man, at forskningen foregår indenfor institutter, som etableres på en bredere basis, således at f. eks. et kemisk institut bemandes og understøttes, så det kan betjene alle de uddannelser indenfor centret, hvori faget kemi indgår. Ved institutter af denne karakter forventer man dannelsen af bredere videnskabelige miljøer og bredere udnyttelse af ressourcerne.

For ikke at sprede de intellektuelle og økonomiske ressourcer, vil universitetscentrene i et vist omfang blive specialiserede således, at alle fagområder ikke bliver repræsenterede ved alle centre, jfr. universitetscentret i Ålborg, som efter de foreløbige planer vil få hovedvægten lagt på de tekniske og økonomiske uddannelser.

Men medens man således horisontalt må regne med en begrænsning af et universitetscenters uddannelses tilbud, vil det i modsætning til de nuværende højere uddannelsesinstitutioner få en langt større vertikal spændvidde.

Indenfor et universitetscenters uddannelsesområder skal det være muligt at gennemgå såvel de korte ikke-akademiske som de højeste akademiske uddannelser, at bygge videre på en afsluttet uddannelse, hvis man har lyst og evner til at nå et højere niveau og at sammensætte sit studium i en individuel kombination af de uddannelseselementer, som centret kan tilbyde.

Fællesskabet om servicefunktioner betyder, at opgaver som bygningsforvaltning, biblioteks- og dokumentationstjeneste, kantinedrift, pædagogisk vejledning, udvikling af audio-visuelle hjælpemidler, bogholderi og regnskabsvæsen osv. kan løses på et ni-

veau og med en ekspertise, som den enkelte uddannelse ikke kunne råde over, hvis den foregik indenfor rammerne af en selvstændig institution.

Spørgsmål 4:

Udvalget udbeder sig de nyeste prognoser for studenterantallet ved eksisterende og kommende universiteter med henblik på den målsætning, som bør anlægges for 1980. Tallene ønskes så vidt muligt opdelt på de forskellige faggrupper.

Svar:

I planskitsen blev bestanden af studerende ved universiteterne — fordelt på forskellige uddannelsesretninger — beregnet for perioden frem til 1980 ud fra en skønnet stigning i tilgangen til gymnasiet og den da gældende uddannelsesstruktur og kendte studieforløb. Ved fremregningen af tilgangen til gymnasiet anvendte man to alternativer for væksten (Alt. I laveste og alt. II højeste). Siden planskitsen er der ikke offentliggjort nye langsigtede prognoser for udviklingen i bestanden af studerende ved universiteterne.

Efter planskitseberegningernes udførelse har man for 3 år kunnet sammenligne den faktiske tilgang til gymnasiet med den beregnede, og det har vist sig, at man i planskitsen — i det mindste på kortere sigt — undervurderede stigningen i tilgangen til gymnasiet. Man må derfor anse planskitsens Alt. II for mere sandsynligt end Alt. I.

Ministeriets økonomisk-statistiske kontor har løbende udarbejdet nye kortsigtede prognoser i overensstemmelse med de nyeste udviklingstendenser. Den sidst offentliggjorte*) rækker frem til 1975. I nedenstående tabel sammenholdes denne prognose med planskitseberegningerne.

Ved udarbejdelsen af prognoserne har det vist sig, at studieforløbene ved universiteterne — foruden tilgangen — kan øve en meget væsentlig indflydelse på udviklingen i bestanden af studerende. F. eks. synes bestræbelserne for at koncentrere frafaldet om de første studieår at give sig udtryk i en afdæmpet stigning i bestanden af studerende.

I en periode som den nuværende, hvor der

*) Prognose 1969-75 for bestand og tilgang af studerende ved universiteterne, september 1969.